

Pääkirjoitus

Nuoret ampaisevat kesälaitumille

Tulevana viikonloppuna vietetään koulunsa päättäneiden juhlaa. Ylioppilaita valmistuu lähes 29 000 koko maassa. Tämän kevään yhteishaussa korkeakouluihin pyrkivistä vain 27 prosenttia saa opiskelupaikan, ja heistä vain osa on nyt lakkinsa saavia. Peruskoulusta päättötodistuksen kera lähtee tänä vuonna noin 63 500 nuorta, eikä heidänkään edessään ole suoraa ja valmiiksi viitoitettua tietä.

Lukioihin ja ammatilliseen koulutukseen pyrki kevään yhteishaussa liki 103 000 hakijaa, ja aloituspaikkoja on 89 000. Lukioihin hakijoiden määrä väheni hienoisesti viime vuodesta, ja aloituspaikkojen ja hakijoiden määrien vertailu osoittaakin, että lukioon on helpompi päästä kuin peruskoulupohjaiseen ammattiopetukseen.

Ilahduttava suuntaus on, että entistä harvempi peruskoulunsa päättävä jätti kokonaan hakematta jatkopaikkaa, mutta pari prosenttia teki niin – ja sekin on liikaa. Työttömiä 15–24-vuotiaita nuoria oli huhtikuussa 76 000, ja varmimmin siihen joukkoon joutuu lopettamalla opiskelun peruskoulun.

Yhteiskunnan kunto näkyy siinä, mitä sillä on tarjottavana nuorilleen. Kuntatasolla tehtävien asioiden ei aina tarvitse olla suuria, tärkeintä on tehdä edes jotain, jolla ehkäistään nuoria joutumasta toivottomuuden ja kelpaamattomuuden tunteiden kierteeseen koulun loputtua. Nastolassa on jo toista vuotta hankittu Duuniringin nimellä työntytkää kotitalouksissa nuorille, ja nyt myös Hollola aloittaa vastaavan palvelun. Se ei kysy mahdollisuuksia, eivätkä tuloksetkaan tilastoina häikäise suurilla luvuilla.

Silti hankkeet ovat myönteisiä signaaleja; nuorista välitetään ja nähdään vaivaa. Duuniringit ovat virkeä lisä kuntien usein harmaaseen toivottomuuteen, ja niiden kautta merkittävä joukko nuoria kokee kenties ensi kertaa itse ansaitun rahan mieltä kohottavan fiiliksen.

Se on ilahduttavampaa kuin vaikkapa alueradion yleisökeskustelu siitä, voiko koulunsa päättävälle nuorelle viedä lahjaksi vähempää kuin viisikymppisen. Huonosti käsitämme aikuisen roolimme, jos emme rohkene lahjoittaa nuorelle juhlapäivänä mitään persoonallisempaa kuin setelin, edes sen viisikymppisen seurana.

Onnea elämän matkan jokaiselle koulunsa oven sulkevalle nuorelle. Kotimaan huomispäivä on teidän.

Kelpaisi tässä salissa nauttia kuppi kahvia ja kuuma vohveli. Vanha Kevar on auki taas ti-su klo 11-17.

Länsi-Asikkalan koulunpihalla tavara teki kauppaansa heti myynnin alettua. Yhteistyön voima on suuri; näin paljon väkeä ei saada yhdelle kirpputoripihalle.

Kurhila-Hillilässä laitettiin tavaraa kiertoön

■ *Orvokki Jaakkola*

Kurhila-Hillilän kylä on aina ollut ahkerasti asialla nostaakseen kyläseudun profiilia ja hankkiakseen sille ystäviä, ja taka-ajatus on koko ajan ollut kasvattaa kauniiden kylien asukaslukua.

Takavuosilta muistetaan bussikydyt monena kesänä pääkaupunkiseudulta Länsi-Asikkalaan, missä esiteltiin toimivaa kyläkoulua muiden etujen kuten mukavien naapurien ja hujakoiden tonttien ohella. Muutama perhekunta muuttikin kylälle suoraan niiden toimien ansiosta, mutta kylään mahtuu toki lisäväkeä vieläkin. Tonteista asia ei ainakaan jää kiinni, ja niitäkin esiteltiin viime sunnuntaina pihakirppistempauksessa kiinnostuneille.

Viimeistely tapahtuma

Tempauksen järjestelyissä näkyi kyläläisille kertynyt osaaminen: Länsi-Asikkalan

koululta sai kohdekartan kaikista pihooissa, joissa oli kaitettu aittojen aarteet ja muutakin tavaraa houkuttelevasti esiin ostajien pengottavaksi. Ja luottamusta ostajilla olikin kylän tarjontaan.

– Mistähän sain vanhoja oven hakoja, sellaisia isoja ja vanhoja, yksi asiakas kyseli sunnuntaina Toukolan pihapiirissä.

Hän sai hyviä vinkkejä, ja saattoi hyvinkin löytää etsimänsä.

Koulun pihapiirissä oli useita vanhan tavaran myyntipisteitä, ja ulkorakennukseen oli rakennettu hinnoiltaan edullinen, paikallisen nuorisoseuran hoitama kahvio. Viitoitukset olivat kunnossa, ja joka pihalla vastaanotto oli hyvin ystävällinen ja välitön.

Väkeä liikkui paljon heti puolilta päivin, kun kirppiskauppa alkoi, ja sitä riittää myös samana päivänä ovensa kesäkauteen avanneessa Vanhassa Kevarissa. Kevari

muuten on ottanut tuotevalikoonsa myös vohvelit tänä vuonna, ja lisäksi sinne tulee parikin näyttelyä kesän kuluessa.

Tontteja on, onko tulijoita?

Heikki Toukola esitteli halukkaalle vapaata omakotitontteja, joille olisi mahdollista melko piankin päästä rakentamaan. Särkyneen haravakoneen tila on yhteensä kahdeksaan tonttiin jaettava noin seitsemän hehtaarin parinsadan metrin päässä Kurhilantiestä.

– Tähän tulee noin 5 000 neliömetrin tontit eli nämä sopivat niille, jotka haluavat väljyyttä ja maaseudun tadelista rauhaa, Toukola sanoo selvästi näkyvän myyntiargumentin.

Alueen kunta ostanut yksityiseltä omistajalta, se on kumpuilevaa hyvää hiekkamaata, ja sinne tulee kunnal-

listekniikka ennen rakentamisen aloittamista.

– Kaksi tonteista on mahdollista ostaa ja aloittaa rakentaminen poikkeamisluvan turvin ennen kuin asemakaava valmistuu, loput kuusi tulevat myyntiin vasta kaavan vahvistuttua, Toukola kertoo kunnan myyntiehdosta.

Samat ehdot pätevät toiseen, Peltosen pientaloalueeseen, joka rajoittuu Kurhilantien sen kenties kauneimmassa kaarteessa. Siihenkin tulee kahdeksan 3 000–4 000 neliömetrin tonttia, joista kaksi voi saada poikkeamisluvan. Ja tämän alueen reunaa nuolee jo valmiiksi kunnan taannoin rakentama vesi-viemäriinjä.

Mikähän se sitten kaupaksi menee jolleivät nämä tontit, varsinkin, kun myyntimies Toukola lisä vielä yhden suosituksen:

– Kaikkien kyläläisten on mahdollista saada venepaikka Vesijärveltä.

Heikki Toukola esittelee osaavasti kylän upeita vapaata pientalotontteja, joihin ei ole tarvis miettiä hajajätevesiratkaisuja, kuntatekniikka kun on jo vieressä. Tämä on Särkyneen haravakoneen tilan hiekkamaatonttiseutu.

Ja tässä aukeavat Peltosen tontit, joista tietenkin ensinnä ehtivät saavat parhaat päältä.